

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ V. B.**, bývajúceho vo V., **2/ M. B.**, bývajúcej vo V., **3/ M. B.**, bývajúceho vo V., **4/ A. B.**, bývajúcej v P. a **5/ J. B.**, bývajúceho vo V., zastúpených, okrem žalobkyne 4/, JUDr. A. P., advokátom so sídlom v K., proti žalovaným **1/ P. B.**, bývajúcemu vo V., zastúpenému Mgr. M. J., advokátom so sídlom v S., a **2/ R. V.**, bývajúcej vo V., **o vypratanie nehnuteľnosti**, vedenej na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 2 C 99/2007, o dovolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 10. júna 2011 sp. zn. 19 Co 21/2011 a 19 Co 22/2011 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove ako súd odvolací označeným rozsudkom vo vzťahu medzi žalobcami 1/, 2/, 4/ a 5/ a žalovaným 1/ potvrdil rozsudok Okresného súdu Kežmarok z 15. decembra 2010 č. k. 2 C 99/07-192 vo výroku vo veci samej, ktorým bol žalovanému 1/ uložený zákaz vykonávať orbu a inú poľnohospodársku činnosť na pozemku žalobcov 1/, 2/, 4/ a 5/, zapísanému v katastri nehnuteľností pre kat. úz. V. na liste vlastníctva č. X. ako parcela č. X. – trvalé trávnaté porasty o výmere X. m², a vodiť naň hospodárske zvieratá, ako aj zákaz prechodu a prejazdu cez tento pozemok. Vo vzťahu k žalobcovi 3/ uvedený rozsudok okresného súdu v tomto výroku zmenil tak, že žalobu voči tomuto žalobcovi zamietol. Zároveň rozhodol aj o potvrdení uznesenia Okresného súdu Kežmarok z 11. mája 2010 č. k. 2 C 99/2007-140 vo výroku, ktorým bola žalobcom 1/ až 5/ uložená povinnosť zaplatiť žalovanej 2/ náhradu trov konania 206,66 EUR do troch dní od právoplatnosti uznesenia. Potvrdenie prvostupňového rozsudku vo vzťahu medzi žalobcami 1/, 2/, 4/ a 5/ a žalovaným

1/ odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúc sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal dovolanie žalovaný 1/. Žiadal, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu v potvrdzujúcom výroku zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci, nesprávnym vyhodnotením vykonaných dôkazov, nedostatočným zistením skutkového stavu veci a odňatím možnosti konať pred súdom. Za odňatie možnosti konať pred súdom označil to, že rozsudky oboch súdov neboli dostatočne odôvodnené a že nebol riadne poučený o povinnosti označiť a predložiť dôkazy na svoje tvrdenie o vydržaní vlastníckeho práva.

Žalobcovia 1/, 2/, 4/ a 5/ vo vyjadrení k dovolaniu navrhli tento mimoriadny opravný prostriedok ako neopodstatnený zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž v dovolaní napadnutom výroku o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu a nejedná sa ani o potvrdenie rozsudku, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených v § 237 O.s.p. Podľa tohto ustanovenia dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval

ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolací súd nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil teda ani podmienku prípustnosti dovolania, na ktorú poukazoval dovolateľ a ktorá mala spočívať v odňatí jeho možnosti riadne konať pred súdom tým, že rozsudky oboch súdov neboli dostatočne odôvodnené a že nebol poučený o povinnosti označiť a predkladať dôkazy na svoje tvrdenia.

Odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na správnosť skutkových a právnych záverov súdu prvého stupňa, pričom zopakoval podstatné z týchto záverov a to skutočnosť, že žalobcovia 1/, 2/ 4/ a 5/ sú vlastníkmí označeného pozemku a že žalovaný 1/ neoprávnené zasahuje do ich vlastníckeho práva preukázaným spôsobom. Okrem toho sa výslovne zaoberal aj tvrdením žalovaného 1/ o vydržaní vlastníckeho práva stotožňujúc sa s právnym záverom prvostupňového súdu o nepreukázaní dobromyseľnej držby ako podmienky vydržania. Podľa názoru dovolacieho súdu rozsudok odvolacieho súdu v spojení s rozsudkom súdu prvého stupňa spĺňa požiadavky na riadne a presvedčivé odôvodnenie v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p., keďže ním bola daná odpoveď na všetky podstatné otázky a námietky týkajúce sa predmetu konania z hľadiska skutkového a právneho posúdenia veci. Námietka dovolateľa v tomto smere preto nebola dôvodná.

Rovnako nedôvodnou bola aj jeho námietka o odňatí možnosti konať pred súdom tým, že v súvislosti s tvrdením o vydržaní vlastníckeho práva nebol poučený o povinnosti označiť a predložiť dôkazy na toto tvrdenie. Zo zápisnice o pojednávaní pred súdom prvého stupňa z 24.11.2010 je zrejmé, že pred skončením dokazovania prvostupňový súd poučil účastníkov o povinnosti predložiť alebo označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (všetkých tvrdení, teda vo vzťahu k žalovanému 1/ aj pokiaľ ide o tvrdenie o vydržaní) najneskôr do skončenia dokazovania a že žalovaný 1/ výslovne uviedol, že nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania, pričom súd prvého stupňa na túto skutočnosť poukázal aj v odôvodnení svojho rozsudku.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného 1/ ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.) bez toho, aby sa mohol zaoberať vecnou správnosťou dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu z hľadiska právneho posúdenia veci alebo prípadného výskytu iných väd konania týkajúcich sa hodnotenia vykonaných dôkazov či zisťovania skutkového stavu veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože náklady žalobcov 1/, 2/, 4/ a 5/ spojené s odmenou ich zástupcu za vyjadrenie k dovolaniu, nepovažoval, vzhľadom na jeho neprípustnosť, za potrebné na účelné bránenie práva.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. novembra 2011

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová